

Враждата на народите.

Източно прѣданie.

Трима братя вървѣли по горещия пѣсъкъ на безводна пустиня. Слѣнцето ги пекло безпощадно. Кожата на тѣлото имъ почернѣла. Мжчила ги ужасна жажда.

Изведнажъ нещастнитѣ братя виждатъ отпрѣдѣ си дѣрвета, храсти, зеленина.

„Вода! Вода!“

И тримата наедно се спуснали.

Най-младиятъ братъ пристигналъ най-рано и вижда малко изворче. Бѣрзо угасява той жаждата си, веднага лѣга въвъ водата и като че ли се прѣродилъ: кожата му станала бѣлорозова, лицето му закрѣглено, красиво; мекитѣ му руси коси се накъдили надъ раменѣтѣ.

Пристигналъ при изворчето срѣдниятъ братъ, но водата била останала наполовина. И той бѣрзо се напиль и охладилъ тѣлото си въвъ влажния пѣсъкъ. Кожата му отъ черна станала сиво-жълта, като златна, очитѣ му се стѣснили, а коситѣ му, макаръ и да си измѣнили малко цвѣта, останали твърди.

Послѣдъ енѣдошълъ най-стариятъ братъ, най-уморенъ отъ всички; нито въ кладенчето, нито въ пѣсъка имало капка вода. Напразно се валилъ нещастниятъ по земята, като се мжчель да угаси мжчителната си жажда и да охлади изгореното си тѣло. Само стѣжалата на краката и дланитѣ на рѣцѣтѣ му се овляжнили, и тѣ побѣлѣли, а той си останалъ черъ, съ обезобразено лице.

Раздѣлили се братята като непримириими врагове. И нарекли тѣ това изворче „Изворъ на раздора“.

Отъ тѣзи братя произлѣзли тритѣ голѣми племена на Стария свѣтъ: бѣлото, Кавказкото, жълтото, Монголското, и черното, Негърското. И тѣзи племена наследили отъ тримата братя непримирима омраза, която станала причина да се проливатъ рѣки кърви.